

mindre Opmærksomhed, at disse Ord ere komne ind i denne Paragræph.

Da ikke Noget videre forlangte Ordet, fattedes:

Forslag af Beutner, Bjerring, Holberg, Kierkegaard, Lüttichau og Dirik til § 11:

at i sidste Linie udgaae Ordene „hævt“ og „i eet Aar“ under Afstemning, og vedtoges med 25 Stemmer imod 2.

Formanden: Jeg skal derefter sætte det sidste Ændringsforslag, nemlig det til § 26, tilligemed selve Paragræphen under Forhandling.

Bjerring: Ved 2den Behandling blev det vedtaget, at et Uddrag af Forhandlingerne i Colonialraadet skulde snarest udarbejdes og bekendtgjøres i Aftryk paa Dansk og Engelsk under Tilsyn og Ansvar af Forsamlingen selv. Der blev nu gjort opmærksom paa, at dette Ansvar muligvis kunde forekomme Forsamlingen selv noget Betænkeligt, og i ethvert Fald ikke var tilstrækkeligt betegnet i Paragræphen, som vi havde foreslaaet den forandret, og der blev yttret, at det vilde være mere hensigtsmæssigt og tilfredsstillende i andre Henseender, at det kom til at hedde, at dette Uddrag af Forhandlingerne skulde bekendtgjøres ved Forsamlingens egen Foranstaltning. Det er overensstemmende hermed, at vi have tilladt os at stille vort Ændringsforslag til § 26, som jeg skal tillade mig at anbefale til det ærede Thing's Bedtagelse.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, blev det til § 26 stillede Ændringsforslag af Beutner, Bjerring, Holberg, Kierkegaard, Lüttichau og Dirik: „3die Stykke forandres Ordene „under Tilsyn og Ansvar af Forsamlingen selv“ til „ved Forsamlingens egen Foranstaltning“ sat under Afstemning, og vedtaget med 30 Stemmer mod 1.

Formanden: Saaledes ere de til 3die Behandling stillede Ændringsforslag afstemte. Jeg skal nu sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling, om Noget ønskes at yttre sig derover.

Slensborg: Jeg maa bede det ærede Thing undskyldte, at jeg endnu engang skal sætte dets Saalmodighed paa Prøve i denne Sag. Jeg venter naturligvis ikke, at de, der have besluttet sig til at stemme for Loven, som den foreligger, ved mit Foredrag skulde lade sig bevæge til at forandre deres Beslutning; men jeg reiser mig kun for at give Sagen, som en gammel Ven, man har staaet i nær Berøring med, et Par Ord med paa den lange Reise, som forestaaer den. Det er dog ikke Loven, som den nu foreligger, jeg sammenligner med en gammel Ven, tværtimod — den er mig fremmed. Jeg anseer den nemlig for ikke gavnlig, jeg anseer den for ufuldstændig. Men Sagen selv, som Alt, hvad der angaaer de vestindiske Colonier, har i høi Grad interesseret mig, og jeg troer, det vilde gaae Enhver ligedan, hvem det forundes at see disse hver paa sin Maade sjældent sjønne og interessante Der. Jeg troer, at navnlig naar man tænker paa, hvad St. Thomas er og hvad den i sin Tid kan blive, vil man altid meget betænke sig paa at sælge disse Colonier, selv om Forholdene i Tiden skulde vise sig langt gunstigere derfor end nu. Jeg har nu ikke troet paa nogen bedre Maade at kunne lægge denne min Interesse for Colonierne for Dagen, end ved med mine ringe Gvner at virke til, at denne saafaldte Coloniallov skulde blive i enhver Henseende saa fuldstændig som mulig, og, da jeg ikke troer, at den vil opfylde sin Hensigt, som den nu foreligger, da der er optaget Bestemmelser, hvis Hensigtsmæssighed man ikke kan kjende, og da der er udeladt Meget, som kunde formodes at være hensigtsmæssigt, og som man ikke har optaget, fordi man, som naturligt var, ikke kunde gaae paa egen Haand, saa maa jeg saavel som, hvad jeg antager, ogsaa de øvrige Medlemmer af Udvalget fastholde vor tidligere Indstilling. Jeg skal med Hensyn hertil endnu tillade mig følgende Bemærkninger. Naar man ved denne Sags tredie Behandling vil gjøre Rede for sin Stemmegivning, maa man — saa synes mig — først opstille det Spørgsmaal: hvad er det for en Lov, der foreligger, og hvorledes foreligger den? Her foreligger en Lov, som skal løse den Opgave, som Rigsforsamlingen i